

Предоставяне на здравна информация, касаеща здравословното състояние на пациента, включително копия на медицинските му документи

Здравната информация е дефинирана в Закона за здравето: Това „са личните данни, свързани със здравословното състояние, физическото и психическото развитие на пациентите, както и всяка друга информация, съдържаща се в медицинските рецепти, предписания, протоколи, удостоверения и в друга медицинска документация.“ Събирането, обработването, използването и съхраняването на здравна информация се осъществява от екипа на лекарите, специалистите по здравни грижи, фармацевтите и другите медицински специалисти, както и немедицинските специалисти, работещи в „УМБАЛ Д-р Г. Странски“ ЕАД. Тези лица са длъжни да защитават здравната информация от неправомерен достъп. Тя се съдържа в различни документи: рецептурни бланки, история на заболяването, журнали, амбулаторни листове, аутопсионни протоколи.

Това е „чувствителна“ информация, чието обработване е забранено от закона, освен в изрично определени случаи. Обработването на лични данни се дефинира от Закона за защита на личните данни като „всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.“

Право на информация за здравословното си състояние има пациентът. Той има право на достъп до здравната документация, отнасяща се до неговото здравословно състояние, има право да задава въпроси и да бъде информиран за всички обстоятелства, касаещи здравето му, включително алтернативи на предприетото лечение, диагноза, лечение, странични ефекти, рискове от предприетото лечение и от неприемането на такова, имената и длъжностите на лицата, които са заети с неговото лечение и други. Пациентът има право на постоянен и своевременно достъп до тази информация, за да бъдат създадени условия във всеки един момент той да предоставя информирано съгласие за лечението си или да се откаже от него,

да потърси друго мнение или алтернатива. Освен това информация следва да бъде предоставяна разбираемо и своевременно.

Когато пациентът е малолетен или поставен под пълно запрещение, информация следва да бъде предоставяна на законните му представители, а когато е непълнолетен, на него и на родителите му. В определени случаи лекарите не са длъжни да информират родителите на непълнолетния- например при тестване за HIV. Пациентът може да упълномощи трето лице да получава информация вместо него.

Извън посоченото по-горе, предоставянето на здравна информация на трети лица се допуска само в изрично предвидени от закона случаи:

Например, когато лечението на лицето продължава в друго лечебно заведение- в тези случаи се издава епикриза, съдържаща информация за здравословното състояние на пациента, като реквизитите ѝ се съдържат в съответния Национален рамков договор. Освен това обаче няма пречка да бъдат предоставени и копия от медицинската документация;

Информация се предоставя на трети лица и когато съществува заплаха за здравето или живота на други лица. Става дума обаче за непосредствена пряка заплаха, а не за хипотетична. Например, не можете да съобщите на трето лице, че пациентът е болен от СПИН, само защото смятате, че има възможност той да зарази някого. Обаче ако пациентът страда от заразно заболяване, което пряко и непосредствено заплашва живота и здравето на даден човек или група от хора, тогава съобщаването на здравна информация е допустимо. В тези случаи обаче лицето, чиято информация се споделя, следва да бъде уведомено.

Здравна информация може да бъде предоставена и когато такава е необходима при идентификация на човешки труп или за установяване на причините за смъртта;

Информация се предоставя и за нуждите на държавния здравен контрол за предотвратяване на епидемии и разпространение на заразни заболявания, както и когато е необходима за нуждите на медицинската експертиза и общественото осигуряване, на медицинската статистика или за медицински научни изследвания, след като данните, идентифициращи пациента, са заличени;

Здравна информация се предоставя и на различни органи, когато е необходима за техните нужди: на Министерството на здравеопазването, Националния център по здравна информация, НЗОК, регионалните здравни инспекции и Националния статистически институт, както и за нуждите на застраховател и др.

Допустимо е предоставяне на информация и в случаите, предвидени в чл. 5, ал. 2 от Закона за личните данни, сред които е включена и хипотезата, когато обработването се извършва единствено за целите на журналистическата дейност, литературното или художественото изразяване, доколкото то не нарушава правото на личен живот на лицето, за което се отнасят тези данни.

Информация за състоянието на пациентите се дава само от лекуващия /дежурния/ лекар или началника на клиниката /отделението. Информация по телефона не се дава. Информация на журналисти се дава само от Изпълнителния директор или упълномощено от него лице.

Копия от медицински документи се предоставят след подаване на писмена молба до Изпълнителен директор.